Lietas Nr. A420391914
Lietas arhīva Nr. A42-01076-15/25

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015.gada 20.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Markovs,

piedaloties pieteicējas SIA "Ariba Group" pārstāvei /pers. C/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Satiksmes ministrijas pārstāvei /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA "Ariba Group" pieteikuma labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu saskaņota ceļa zīmju izvietošana /adrese/.

Aprakstošā daļa

[1] VAS "Latvijas Valsts ceļi" būvinženieris 2014.gada 4.aprīlī pēc SIA "Ariba Group" (turpmāk – pieteicēja) 2014.gada 27.marta iesnieguma Nr.17/03-2014 saskaņoja ceļa zīmes Nr.532 "Stāvvieta", papildzīmes Nr.805 "Darbības zona" un papildzīmes Nr.842 "Pārējā papildinformācija" (tikai ar SIA "Ariba Group" izdotām atļaujām) izvietošanu satiksmes organizācijai īpašumam /adrese/ (kadastra Nr./numurs A/).

[2] /pers. E/ 2014.gada 10.maijā vērsās ar iesniegumu Satiksmes ministrijā, kurā izteica lūgumu atcelt VAS "Latvijas Valsts ceļi" būvinženiera 2014.gada 4.aprīļa saskaņojumu satiksmes organizācijai īpašumam /adrese/ (kadastra Nr./numurs A/), uzliekot par pienākumu pieteicējai demontēt prettiesiski saskaņotās ceļa zīmes Nr.532, 805, 842.

/pers. E/ sūdzībā norādīja, ka 2009.gada 25.februārī ieguva savā īpašumā nedzīvojamās telpas Nr./adrese//adrese/, ar 4002/33994 domājamām daļām no zemesgabala. Saskaņā ar Dzīvokļu īpašuma likuma 16.panta otrās daļas 2.punktu kopīpašumā esošās daļas lietošanu ir tiesīga noteikt vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopība. Konkrētais jautājums par kopīpašumā esošās daļas lietošanas kārtību var būt pieņemts tikai ar 100% balsu vairākumu atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 17.panta piektajai daļai.

[3] Satiksmes ministrija 2014.gada 19.septembrī pieņēma lēmumu Nr.03-02/3876 "Par ceļa zīmēm /adrese/" (turpmāk – Lēmums), ar kuru nolēma atzīt par prettiesisku VAS "Latvijas Valsts ceļi" būvinženiera 2014.gada 4.aprīļa saskaņojumu satiksmes organizācijai īpašumam /adrese/ (kadastra Nr./numurs A/), kā arī uzdot pieteicējai demontēt atbilstoši minētajiem saskaņojumiem uzstādītās ceļa zīmes nekustamajā īpašumā /adrese A/.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem un argumentiem.

[3.1] Nekustamais īpašums /adrese A/, kadastra Nr./numurs B/, sastāv no zemesgabala 1505 kv.m. platībā un daudzfunkcionālas ēkas ar kadastra Nr./numurs C/. Daudzfunkcionālā ēka sadalīta dzīvokļa īpašumos, tādējādi katram dzīvokļa īpašniekam pieder atsevišķais dzīvoklis un tam piekrītošās kopīpašuma domājamā daļa. Līdz ar to zemesgabals pieder kopīpašniekiem katram domājamo daļu apmērā.

Atbilstoši Civillikuma 1068.pantam rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu, kā visumā, tā noteiktās atsevišķās daļās, var tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu.

Savukārt saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 15.pantu un 16.panta otrās daļas 2.punktu dzīvokļu īpašnieku kopība, kuras sastāvā ir visi attiecīgās dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki, ir tiesīga pieņemt lēmumu par kopīpašumā esošās daļas lietošanas kārtības noteikšanu dzīvokļu īpašnieku starpā, turklāt minētā likuma 17.panta piektajā daļā ir noteikts, lai pieņemtu lēmumu par likuma 16.panta otrās daļas 2.punktā minētajiem jautājumiem, t.i. kopīpašumā esošās daļas lietošanas kārtības noteikšanu, nepieciešams, lai "par" nobalsotu visi dzīvokļu īpašnieki.

[3.2] Saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.12814 6, pieteicējai uz īpašuma tiesību pamata pieder kopīpašuma domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala adresē /adrese B/ (kadastra Nr./numurs A/). Proti, pieteicējai pieder 3387/33994 daļas 332,1 m² platībā (biroja telpa Nr.6 un zemes gabala domājamā daļa, kā arī dalītas lietošanas tiesības uz virszemes autostāvvietām Nr.1, Nr.2, Nr.3, Nr.4 un Nr.5).

Dalītas lietošanas tiesības nav iegūstamas, pamatojoties uz pirkuma līgumu. Atbilstoši Augstākās tiesas 2010.gada 1.februāra lēmumā lietā Nr.PAC-1209 secinātajam, noslēdzot līgumu par īpašuma tiesību lietošanu, Civillikuma 1511.panta izpratnē tiek nodibināta saistību tiesības, kas uz konkrētā darījuma pamata rodas konkrētai personai kā tiesiskās attiecības dalībniecei, nevis lietu tiesība, kas būtu ierakstāma zemesgrāmatā un spēkā attiecībā pret trešajām personām.

Saskaņā ar Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/un Nr.12814 6 reģistrēto informāciju nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs B/, sastāvā esošajam kopīpašumam nav noteikta lietošanas kārtība.

Augstākās tiesas 2013.gada 26.novembra spriedumā lietā Nr.C17051708 (SKC-475/2013) ir konstatēts, ka Civillikuma 1068.panta pirmajā daļā noteiktais aizliegums ikvienam kopīpašniekam vienpersoniski rīkoties ar visu kopīpašumā esošo lietu vai tās atsevišķu daļu ierobežo atsevišķā kopīpašnieka tiesības, un par priekšnoteikumu rīcībai ar kopējo lietu kļūst visu kopīpašnieku piekrišana. Tādēļ katram kopīpašniekam ir tiesība protestēt pret tādu viena vai visu pārējo kopīpašnieku rīcību, un šo tiesību viņam nevar atņemt ar balsu vairākumu.

[4] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

Pieteicējas tiesības uz stāvvietām ir nostiprinātas ar ierakstu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.12814 6 II.daļas 1.iedaļas Nr.3.2., saskaņā ar kuru pieteicējai uz īpašuma tiesību pamata pieder kopīpašuma domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala adresē /adrese B/ (kadastra Nr./numurs A/), tostarp arī dalītas lietošanas tiesības uz virszemes autostāvvietām Nr.1, Nr.2, Nr.3, Nr.4 un Nr.5.

Zemesgrāmatu likuma 97.pantā noteikts, ka nostiprinājumu var apstrīdēt vienīgi prasības kārtībā, savukārt minētā likuma 1.pantā ir noteikts, ka ierakstiem ir publiska ticamība.

Pieteicējas ieskatā, Satiksmes ministrijai ir saistošs spēkā esošais zemesgrāmatas ieraksts, kas paredz pieteicējas atsevišķās tiesības uz stāvvietām.

[5] Satiksmes ministrija lietā sniegtajos paskaidrojumos norāda, ka pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

Papildus Satiksmes ministrija norādījusi, ka ar 2014.gada 19.jūnija vēstuli Nr.03-02/2601 "Par informācijas sniegšanu" un 2014.gada 7.augsta vēstuli Nr.03-02/3258 "Par informācijas sniegšanu lūdza pieteicēju iesniegt dokumentu, pamatojoties uz kuru ir noteikta nekustamā īpašuma /adrese A/, kopīpašuma lietošanas kārtība, vai arī dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu par piekrišanu satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu uzstādīšanai kopīpašumā, kā arī citu informāciju un dokumentus, kas attiecas uz administratīvās lietas izskatīšanu. Vienīgais dokuments, ko pieteicēja iesniedza Satiksmes ministrijā, tādējādi pamatojot tiesības uz autostāvvietu Nr.1-5 atsevišķu lietošanu, bija 2014.gada 4.jūnija Nekustamā īpašuma pirkuma līgums.

[6] Satiksmes ministrija 2015.gada 16.februārī lietā iesniegusi papildus paskaidrojumus, kuros norāda turpmāk minēto.

[6.1] Ceļa zīme ir vispārīgs administratīvais akts, kas ir obligāti izpildāms. Tas pieprasa attiecīgu rīcību ne tikai no kopīpašniekiem, bet arī no jebkurām trešajām personām, kas atrodas ceļa zīmju darbības zonā. Tādējādi ar ceļa zīmju palīdzību tiek ne tikai noregulēta nekustamā īpašuma lietošanas kārtība, bet arī pieteicējas vēlme rīkoties ar attiecīgo nekustamā īpašuma daļu kā savu un liegt citām personām to izmantot.

[6.2] Saskaņā ar Civillikuma 1070.pantu kopējas lietas dalīta lietošana pielaižama tikai tad, kad šo lietu var dalīt, bet arī šajā gadījumā lietošana samērojama ar atsevišķo daļu lielumu. Kadastra informācijas sistēmā nav reģistrēta informācija par zemesgabalā esošajām virszemes autostāvvietām un to atrašanās vietu. Līdz ar to no publiskajos reģistros reģistrētās informācijas nav nepārprotami identificējama no kopīpašuma izdalītās atsevišķā lietošanās esošā objekta atrašanās zemesgabalā.

[6.3] Zemesgrāmatā nav atzīmes par kopīpašumā esošās daļas lietošanas kārtību, tāpēc Satiksmes ministrijai nav pārliecības, kas pieteicējas rīcībā ir kopīpašumā esošā zemesgabala daļa.

[6.4] Pieteicēja nav pierādījusi tiesības uz precīzi identificējamu objektu, lai ar saskaņojumu, izvietot ceļa zīmes atļautu pieteicējai rīkoties ar kopīpašumā esoša nekustamā īpašuma daļu.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Satiksmes ministrijas pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Trešās personas uz tiesas sēdi ieradušās nebija. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt. Izvērtējot lietas materiālus, tiesa nekonstatēja Administratīvā procesa likuma 268. vai 269.pantā norādītos pamatus lietas atlikšanai, uzklausot pieteicējas un atbildētājas pārstāvju viedokli, ka lietu iespējams izskatīt bez trešo personu klātbūtnes, tiesa atzina par iespējamu izskatīt lietu bez trešo personu klātbūtnes.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[9] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, secina, ka vispirms lietā precizējams pieteikuma priekšmets.

Pieteicēja ir vērsusies VAS „Latvijas Valsts ceļi", lai saskaņotu ceļa zīmju izvietošanu. Sākotnēji VAS „Latvijas Valsts ceļi" pieteicējai izdeva labvēlīgu administratīvo aktu.

Savukārt ar Lēmumu sākotnējais pieteicējai labvēlīgais lēmums ir atcelts.

Ņemot vērā, ka administratīvais process apstrīdēšanas stadijā iestādē beidzies ar pieteicējai negatīvu administratīvo aktu – atteikumu saskaņot ceļa zīmju izvietojumu, pieteicējas pieteikums jāizskata kā pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – ceļa zīmju izvietojuma shēmas saskaņošanu.

Lēmums ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, tas ir, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, bet šī akta atcelšana nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets. Tas izriet no tā, ka šādā gadījumā administratīvā akta (atteikuma izdot labvēlīgu aktu) atcelšana nedod pieteicējam labumu, kuru viņš vēlas iegūt. Tādu dod vienīgi labvēlīga akta izdošana.

[10] Lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies *(sk. Augstākās tiesas 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118/2007 10.punktu)*, proti, jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Pamats izdot personai labvēlīgu administratīvo aktu ir tad, ja pastāv visi tā izdošanas priekšnoteikumi *(Augstākās tiesas 2007.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.SKA-84/2007 9.1.punktu)*. Turklāt, izvērtējot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesa nav saistīta ar administratīvā akta pamatojumā norādītajiem argumentiem. Proti, lemjot par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi *(sal. Augstākās tiesas 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118/2007 10.punktu)*.

[11] Administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka ceļa zīmes ir īpaša veida administratīvie akti, kas ietver vispārēju rīkojumu *(sk. Augstākās tiesas 2008.gada 7.marta lēmuma lietā SKA-13/2008 7.punktu)*. Proti, ceļa zīmes regulē nenoteikta skaita satiksmes dalībnieku rīcību nenoteikta skaita gadījumos. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 1.panta trešajai daļai šāda veida administratīvie akti tiek dēvēti par vispārīgajiem administratīvajiem

aktiem – lēmumiem, kurus likumā paredzētajos gadījumos iestāde izdod attiecībā uz individuāli nenoteiktu personu loku, kas atrodas konkrētos un identificējamos apstākļos *(sk. Augstākās tiesas 2010.gada 22.februāra lēmuma lietā SKA-101/2010 12.punktu)*.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteikums ir iesniegts par vispārīga administratīvā akta izdošanu un lietā ir strīds par to, vai Satiksmes ministrija pamatoti atcēla VAS „Latvijas Valsts ceļi" izsniegto saskaņojumu ceļa zīmes izvietošanai.

[12] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 6.panta pirmās daļas 2.punktu satiksmes organizēšana ir ceļa pārvaldītāja pienākums.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 38.panta pirmajai daļai satiksmi uz ceļiem organizē ar ceļa zīmēm un citiem tehniskajiem līdzekļiem. Savukārt šā panta otrā daļa noteic, ka satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietošanu, uzstādīšanu un noņemšanu veic ceļa pārvaldītājs atbilstoši saskaņotajai projekta dokumentācijai vai saskaņojot ar VAS„Latvijas Valsts ceļi".

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 38.panta pirmajai daļai satiksmi uz ceļiem organizē ar ceļa zīmēm un citiem tehniskajiem līdzekļiem. Savukārt šā panta otrā daļa noteic, ka satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietošanu, uzstādīšanu un noņemšanu veic ceļa pārvaldītājs, atbilstoši saskaņotajai projekta dokumentācijai vai saskaņojot ar VAS „Latvijas Valsts ceļi".

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 2.punkt ceļa pārvaldītājs ir īpašnieks vai cita fiziskā vai juridiskā persona, kurai attiecīgais ceļš nodots pārvaldījumā (pārziņā).

No iepriekš minētajām tiesību normām secināms, ka tiesības iniciēt ceļu zīmes uzstādīšanu, lūdzot saskaņojumu no VAS „Latvijas Valsts ceļi", ir ceļa pārvaldītājam.

Tas nozīmē, ka lietā jānoskaidro, vai pieteicēja ir uzskatāma par attiecīgā ceļa pārvaldītāju.

[13] Saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/nekustamais īpašums /adrese C/ sastāv no zemesgabala un daudzfunkcionālas ēkas. Daudzfunkcionālā ēka sadalīta dzīvokļu īpašumos, proti, katram dzīvokļa īpašniekam pieder atsevišķs dzīvoklis un tam piekrītošā kopīpašuma domājamā daļā.

Saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs E/, pieteicējai uz īpašuma tiesību pamata pieder kopīpašuma domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala adresē /adrese B/ (kadastra Nr./numurs A/). Proti, pieteicējai pieder 3387/33994 daļas 332,1 m² platībā (biroja telpa Nr.6 un zemes gabala domājamā daļa, kā arī dalītas lietošanas tiesības uz virszemes autostāvvietām Nr.1, Nr.2, Nr.3, Nr.4 un Nr.5).

[14] Civillikuma 1068.pants noteic, ka rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu kā visumā, tā arī noteiktās atsevišķās daļās, drīkst tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu; bet ja kāds no viņiem rīkojas atsevišķi, tad šī rīcība nevien nav spēkā, bet arī uzliek pēdējam pienākumu atlīdzināt pārējiem zaudējumus, kas viņiem ar to nodarīti.

Kā jebkurām īpašnieka tiesībām, arī kopīpašnieku tiesībām piemīt gan pozitīvais, gan arī negatīvais saturs. Kopīpašnieka tiesību negatīvais saturs ir tiesība iebilst pret tādu viena kopīpašnieka vai visu pārējo kopīpašnieku rīcību, ar kuru viņi mēģina bez kopīpašnieka piekrišanas apgrūtināt īpašuma priekšmetu ar lietu tiesībām, atsavināt to pilnībā vai pa daļām vai arī kaut kā to pārgrozīt. Savukārt kopīpašnieka tiesību pozitīvais saturs ir tiesības valdīt, lietot kopīpašuma priekšmetu un rīkoties ar to kā kopumā, tā arī pa noteiktām atsevišķām daļām, bet tikai ar visu pārējo kopīpašnieku piekrišanu *(sk.: Rozenfelds J. Lietu tiesības. 4.labotais, papildinātais izdevums. Rīga: Zvaigzne ABC, 2011, 52.-53. lpp.)*.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta pirmo daļu dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu. Dzīvokļu īpašnieku kopība, noslēdzot attiecīgu līgumu, var pilnvarot citu personu izlemt kopības kompetencē esošu jautājumu, izņemot šā panta otrajā daļā minētos jautājumus.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta otrās daļas 2.punktu vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga pieņemt lēmumu par kopīpašumā esošās daļas lietošanas kārtības noteikšanu dzīvokļu īpašnieku starpā.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 17.panta piekto daļu, lai pieņemtu lēmumu par šā likuma 16.panta otrās daļas 1. un 2.punktā minētajiem jautājumiem, nepieciešams, lai "par" nobalso visi dzīvokļu īpašnieki.

No iepriekš minētā izriet, ka rīcība ar dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā esošo nekustamā īpašuma daļu, šajā gadījumā zemesgabalu, iespējama tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu.

Tiesa nekonstatē, ka dzīvokļu īpašnieki būtu veikuši balsojumu un devuši savu piekrišanu par kopīpašumā esošās nekustamā īpašuma domājamās daļas lietošanas kārtības noteikšanu, konkrētajā gadījumā par ceļa zīmju uzstādīšanu, kā to noteic Civillikuma 1068.pants. Tāpat lietas materiālos nav dokumenta, kas liecinātu, ka dzīvokļu īpašnieki būtu pilnvarojuši pieteicēju vērsties VAS „Latvijas Valsts ceļi" ar lūgumu veikt saskaņojumu par satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu uzstādīšanu.

[15] Pieteicēja norāda, ka tās autostāvvietu lietošanas tiesības nostiprinātas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs E/.

Kā izriet no 2012.gada 4.jūnija nekustamā īpašuma pirkuma līguma vienošanās rezultātā pieteicēja ieguva tiesības atsevišķi lietot virszemes autostāvvietas Nr.1, Nr.2, Nr.3, Nr.4 un Nr.5 (lietojuma tiesības).

Civillikuma 1511.pants noteic, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu.

Noslēdzot līgumu par īpašuma dalītu lietošanu, netiek nodibināta lietu, bet saistību tiesība Civillikuma 1511.panta izpratnē, kas uz šī darījuma pamata rodas konkrētai personai kā tiesiskās attiecības dalībniecei

Izskatāmajā gadījumā šāds tiesību un pienākumu pārkārtojums ir saistīts ar īpašuma tiesībām un uztveramsis kā pārējo kopīpašnieku īpašuma tiesību ierobežojums, jo ar līgumu tiek grozīta Civillikuma 1068.pantā noteiktā kopīpašuma lietošanas kārtība. Tas nozīmē, ka šāds ierobežojums ir nostiprināms zemesgrāmatā, turklāt ne tikai pieteicējas zemesgrāmatu nodalījumā, bet arī nodalījumā, kurā atspoguļotas visu nekustamā īpašuma kopīpašnieku tiesības uz zemi, ēkas jumtu, pamatiem *(sk. sal. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2012.gada 5.decembra lēmumu lietā SKC-1800/2012)*.

Saskaņā ar Civillikuma 928.pantu visi īpašuma aprobežojumi iztulkojami to šaurākā nozīmē un šaubu gadījumā arvien pieņemams, ka īpašums ir neaprobežots.

Apstāklis, ka Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/nav atzīmes par nekustamā īpašuma /adrese D/ sastāvā esošā kopīpašuma dalītu lietošanu, iztulkojams tādējādi, ka kopīpašnieku kopējās tiesības lietot kopīpašumā ietilpstošo zemes gabalu nav ierobežotas. Ieraksts par atsevišķu lietošanas tiesību nodošanu pieteicējai reģistrējams Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs F/, jo tas ne tikai piešķirtu tiesības pieteicēja, bet ietekmē visu kopīpašnieku kopīpašumā esošā zemesgabala izmantošanu, tādējādi attiecināms uz kopējo īpašuma sastāvu, ne tikai uz pieteicējas īpašumā esošo dzīvokļa īpašumu.

Tas savukārt nozīmē, lai uzstādītu ceļa zīmes nekustamajā īpašumā /adrese D/, nepieciešams saņemt visu kopīpašnieku saskaņojumu, jo nav konstatējamas pieteicējas tiesības rīkoties ar zemes gabalu bez pārējo kopīpašnieku piekrišanas.

[16] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms, jo pieteicēja nav uzskatāma par ceļa pārvaldītāju un tai nav tiesības bez pārējo kopīpašnieku piekrišanas rīkoties ar nekustamajā īpašumā /adrese E/ ietilpstošo zemesgabalu.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 254.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA "Ariba Group" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu saskaņota ceļa zīmju izvietojuma shēma /adrese/.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis M.Markovs